

DOMOVINA

Iskaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 kрона temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krom, za pol leta 4 krone, za četr leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Izpolnjujte in vračajte nabiralne pole za „Kažipot“!

Volilni shod na Vranskem.

Društvo „Naprej“ sklicalo je za dne 28. t. m. v dvorani pri „Slovani“ volilni shod, kateri bi se bil po stari vranski navadi vršil mirno in dostojno. Žal temu ni bilo tako.

Iz sosedne Kranjske poslali so nam socijalni demokratje nepovabljene goste, katerih namen je bil delati zgago med vranskimi volilci. Na predlog gosp. notarja Jezovška bil je z veliko večino voljen predsednikom shoda vranski župan gosp. Schwentner. To slišavši so skočili socialisti kakor gadje in predlagali vkljub ogromni večini za gosp. Schwentnerja predsednikom sodruga Rinaldota. Pribito in značilno za te ljudi naj bode, da je Rinaldota za predsednika predlagal Rinaldo sam. Pomagalo ni nič, kajti predsedništvo prevzel je obče priljubljeni naš župan. Dal je najpoprej besedo gosp. dež. poslancu dr. Juro Hrašovcu, da poroča o delovanju dež. zbora.

Gospod poslanec je poročal v lahko umljivem in krasnem govoru pretežavno stališče nas Slovencev v Gradcu in končno iz srca v srca nas zbranih volilcev pozival navzoče k edinosti, kadar se gre za prid naroda in domovine. Njegove ginljive in močate besede padale se kot „mana“ med volilce in nas utrdile, da bodemo na dan volitve kot eden mož stali za naše sveto pravo. Odobravanju nesebičnemu narodnjaku ni bilo ne konca ne kraja in sledeča od gosp. notarja Jezovška predlagana revolucija je bila brez oporekanja soc. demokratov — torej enoglasno sprejeta:

„Danes na volilnem shodu na Vranskem zbrani volilci vzamejo poročilo dež. poslance gosp. dr. Juro Hrašovca z odobravanjem na znanje, se zahvaljujejo njemu za njegov trud in delovanje, v deželni zboru, ter mu izrekajo popolno in neomejeno zaupanje.“

Sedaj je predstavil g. predsednik kandidata za 4. kurijo, gosp. Ferd. Roša. Kot ponižen sin preprostega slovenskega naroda razvil je gosp. Roš v poljudnih besedah svoj program, povdarjaje da smo mi Slovenci majhen, reven, a zato tembolj duševno zmožni narod, kateri se ne sme preveč zanašati na pomoč od zgoraj, temveč moramo začeti z lastnimi močmi in brez razlike stanu od najnižjega do najvišjega delovati za blagor nas vseh in naše domovine. S svojim prikupljivim nastopom pridobil si je na mah srca zbranih volilcev in tudi njemu v prilog sklenila se je enoglasno — izvzemši in Zagorja došlih nepovabljenih „nevolilcev“ — resolucija:

„Na volilnem shodu na Vranskem zbrani volilci četrte kurije za dež. zbor se strinjamo s programom in izvajanjem kandidata gosp. Ferd. Roša ter sprejememo z navdušenjem njegovo kandidaturo za deželni zbor.“

Kot tretji govornik dobil je besedo g. dr. Karlovšek. Z navdušenimi besedami pozivljaj je zbrane, da postanemo zvesti sinovi matere Slave in se ne damo zapeljati od tistih brezvestnih hujšakcev, kateri nas hočejo iz umazanih namenov

prodati našim oholim sosedom, da bi jim še naprej robotali kakor nekdanj. Kakor je živina konj ali osel, tako je tudi človek ali Slovenec ali Nемеc. Oboje ne postane nobeden nikdar, k večjemu spaka med obema, kakor pri živalih „mula“ in pri nas ljudeh „nemškutar.“ Kakor je „mula“ grša od konja in osla, tako je „nemškutar“ še grši od brezpametne in nedolžne „mule“. Odobravanje za tem govorom ni hotelo ponehati.

Končno je dobil besedo nevolilec Čobal, kateri je od ubogih delavcev trpinov slepo plačan zato, da po nepotrebnem vozari po različnih shodih in da delavce vznemirja ter jih dela nezadovoljne in še revnejše. Predlagal je za kandidata sodruga — čujte in strmite — Mlakarja, kateri tudi ni delavec. Volilci so se ga kmalu naveličali poslušati, začeli so temu nepovabljenemu ugovarjati in kazati pesti, nakar je gospod predsednik zborovanje zaključil.

Slovenci in šolstvo.

I.

Naša slavna vlada je v zadnjem času dala Hrvatom v Istri in Dalmaciji ter Čehom in Poljakom v Šleziji majhne koncesije na šolskem polju in takoj je zašumelo po vseh pokrajinah, kjer bivajo Nemci, in nešteto krat se je povdarjalo, da hoče s tem vlada „poslovaniti“ ne le ves uradniški aparat v Avstriji, ampak s pomočjo čeških in slovanskih vzporednic na šlezkih učiteljskih „poslovaniti“ celo Šlezijo. Nočemo se danes pečati z dogodki, ki so v zvezi s tem skromnim darilcem vlade primorskim in šlezkim Slovanom, ampak hočemo o tej priliki povdarjati, da biva v kulturni Avstriji eden in pol milijonski narod, kateri se mora brezuspešno boriti leta in leta za slovenske ljudske šole za tisoče in tisoče slovenskih otrok v mestih, narod, kateri ima le po deželi slov. ljudske šole, a še teh ne povsod, narod, kateri pa nima razun ljudskih šol nobene višje šole s slovenskim učnim jezikom; ob tej priliki hočemo tudi dokazati, da se Nemcem v deželah, kjer so v manjšini, stokrat boljše godi, kakor Slovincem v popolnoma slovenski deželi, t. j. na Kranjskem; hočemo pa tudi s številkami dokazati, kako grozno zatirajo Čehi in vlada Nemce na Češkem in kako „očetovsko“ skrbе Nemci in vlada za Slovence na Spodnjem Štajarskem, Koroškem, Trstu in Goriškem.

Kar se tiče ljudskih šol, je za iste v vaseh na Spod. Štajarskem, Kranjskem in Goriškem za silo preskrbljeno, a tem žalostnejše so razmere na Koroškem, kjer imamo v celem sedaj dve ljudski šoli s slov. učnim jezikom, in v Trstu. V Trstu se borijo Slovenci že 25 let za ustanovitev slov. ljudske šole za več tisoč slov. otrok. V Mariboru se je naštelo pri zadnjem ljudskem štetju nad 4000 Slovencev, a ni nobene slov. ljudske šole. V Celju se je naštelo tudi nad 1000 Slovencev, a ne le, da v mestu Slovenci nimajo slov. ljudske šole, niti za popolnoma slovensko okoliško občino ni slov. deklishe šole, ampak je sedaj več sto slovenskih deklic iz slovenske okoliške občine brez šole, ker šolske sestre, ki so do sedaj to šolo vzdrževale z doneski slov. rodoljubov, vsled pomanjkanja gmotnih sredstev iste ne morejo več

vzdrževati. V Gorici so Slovenci po težkih bojih si priborili ljudsko šolo s slov. učnim jezikom, a občinski svet je dal za šolo neko staro, zelo oddaljeno vojašnico na razpolago in s tem dosegl, da si morajo Slovenci sami še naprej vzdrževati ljudske šole, ker ne morejo svojih otrok pošiljati v poslopje, katero je razun oddaljenosti v zdravstvenem oziru popolnoma nesposobno za šolske prostore. Tisoče in tisoče slovenskih otrok v Ptuj, Velikovcu, Celovcu in Beljaku ne more uživati pouka v materinskem jeziku.

A poglejmo si, kako dobro je preskrbljeno za ljube „zatirane“ Nemce! V Ljubljani, stolnem mestu slovenske dežele, imajo Nemci več ljudskih šol, še celo svojega c. kr. nadzornika in ravno tako v vsakem kranjskem kraju, kjer prebiva le par nemškutarčkov, ki želijo nemško šolo. V Trstu in Gorici, kjer je slovenski jezik drugi deželni jezik in kjer prebiva na tisoče in tisoče Slovencev, imajo Nemci nebroj šol, akoravno so „priseljenci“ in jih je po vladnem ljudskem štetju veliko manj, kot Slovencev. Na Koroškem se nahajajo poleg popolnoma nemških šol takozvane „utrakvistične“ šole, katere pa niso nič drugega kakor nemške šole, ker učitelji ne znajo slovenščine in se je ne morejo ter nočejo naučiti, ker na učiteljski v Celovcu je slovenščina — neobvezen predmet. A najhujši atentat na slovensko ljudsko šolstvo so napravili Nemci z dovoljenjem in odobravanjem vlade na Spodnjem Štajarskem. V nemčurskih gnezdih na Spodnjem Štajarskem, kjer biva par nemškutarjev, je ustanovil nemški „Schulverein“ nemške šole in ker nemški bratci niso kazali preveč požrtvovalnosti in bi radi zvrnili stroške za vzdrževanje teh potujčevalnic na tuja ramena, jim je takoj priskočila naša slavna vlada na pomoč in prevzela te nemške šole v svojo oskrbo, in kar je naravnost nezaslišano, izšolali so iz trgov do sedaj v istih obstoječe slovenske šole in jih potisnili v okolico. Slovenski starši v spodnještajarskih trgih pa morajo prispevati k stroškom za te ponemčevalnice in morajo biti zadovoljni, ako hočejo svoje otroke izobraziti v materinskem jeziku, da smejo njih otroci obiskovati okoliške šole. Takih po dobroti nemškutarjev in vlade vsiljenih vzgojevališč imamo okrog 20 in sicer v Ljutomeru, Ormožu, Št. Ilju v Slovenskih goricah, Razvanju, Slovenj. Gradcu, Vitanju, Vojniku, Laškem, Štorah, Rogatcu, Marenbergu, Muti, Studencih pri Mariboru, Pobrežu pri Mariboru, Pekrah, Brežicah. Slovenci bi privoščili to peščico naših nemškutarjev, a Nemci in nemškutarji so imeli pri ustanavljanju teh šol namen ponemčiti z istimi slovenski narod, ker Nemci in nemškutarji nimajo niti za četrtno teh šol in če bi iste bile samo enorazrednice, dovolj otrok. Radi tega pa se ponavljajo leto za letom ob začetku šolskega leta oni ostudni prizori, ko hodijo nemškutarji loviti otroke za svoje mučilnice; starši, ki so odvisni od nemškutarjev, kakor viničarji, delavci itd, morajo svoje otroke pošiljati v nemško šolo, sicer izgube zaslužek, koliko nezavednih staršev pa premotijo z raznimi obljubami. Sadovi odgoje v teh ponemčevalnicah se kažejo; veliko otrok, ki so dovršili te potujčevalnice, ne zna ne brati, ne pisati, o drugih predmetih nimajo v obče nobenega pojma, pač pa grdiyo

in blatijo vse one ljudi, ki so ostali zvesti svojemu materinemu jeziku. Ako vidiš šolske otroke po cestah se pretepati in vprašati, v kako šolo isti hodijo, boš gotovo zvedel, da obiskujejo nemško šolo. Naši ljubeznjivi Nemci in nemškutarji nas imenujejo manjvredni narod, a vsak pameten človek bo rekel, da je oni narod manjvreden narod, kateri z vsemi sredstvi dela na to, da drugi narod ne dobi ljudskih šol z materinskim učnim jezikom, kar delajo Nemci, ne pa oni, kateri se bojijo za nje. Da se naši nemčurji ne sramujejo svojega počenjanja, se nam ni čuditi, a da se vlada ne sramuje takega počenjanja in isto celo podpira, je največji škandal za kulturno državo! V čem drugem pa obstoji potujčevanje, če ne v tem, da se slovenskemu otroku ne da prilika, v materinskem jeziku se naučiti najpotrebnejših reči za življenje! Taka je torej stvar z našim ljudskim šolstvom.

Celjske in štajarske novice.

— Koncert v „Skalni kleti“ se vrši nepreklicno v nedeljo, dne 4. septembra. Vstopnina prosta. Začetek ob 4. uri popoldne.

— Osebna vest. — Umirovljeni profesor g. dr. Karol Glaser je imenovan ravnateljem pri vatne gimnazije v Ogrskem Brodu.

— IV. izkaz darov za Jarčev nagrobni spomenik. Braslovško učitelstvo po g. Stritarju 6 K; g. Franc Lorber, nadučitelj v Braslovčah, 2 K; gg. Franc Ogrizek, Jakob Krajnc, Martin Brišnik, Franc Vezjak, Neimenovan, skupaj po g. Francu Lorberju 12 K; g. I. Fischer, nadučitelj v Št. Pavlu 3 K, skupaj v tem izkazu 23 K.

— Za Šumljakov nagrobni spomenik. so nadalje darovali: č. g. A. Kos, župnik 3 K; gdč. K. Hinterlechner, uč. 1 K in gdč. B. Žižek, uč. 2 K, — vsi pri Sv. Martinu v Rožni dolini: Lovro Serajnik (jun.) učitelj na Prihovi 2 K; gdč. T. Kordisch 2 K; V. Götzl 2 K, obe v Žalcu in g. Anton Brumen, nadučitelj v Čadramu 5 K, z že izkazanimi 121 K skupaj 138 K. — Da bo možno postaviti spomenik pred praznikom vseh Svetnikov, kakor je določeno, prosijo podpisani odbor cenj. gg. tovarišice in tovariše, kakor prijatelje pokojnikov za nadaljne doneske.

Žalec, 24. avgusta 1904.

Rajko Vrečer, Fran Pristovšek,
blagajnik, tajnik

— Protestantska maškarada. Tako so namreč ljudje imenovali prireditev celjskega posilnemštva prošlo nedeljo in tako se je tudi vsakemu nepristranskemu človeku moralo zdeti, ko je gledal oni ponesrečeni sprevid po mestu do „otoka“, kjer se je postavil temelj novi protestantski cerkvi. Da se nas ne bo morda nalašč zlobno tolmačilo, poudarjamo, da se nikakor ne mislimo baviti z versko stranjo te zadeve, temveč le z narodnostno. Torej prišli so, spredaj visoko na konjih dve maškari, do spomenika cesarja Josipa, kjer so položili venec z veleizdajskimi frankfurtarskimi trakovi. „Dem deutschen Kaiser Heil“, so klicali. Seveda saj cesar Josip II. ni bil avstrijski, temuč nemški, in tega si pač želijo naši prusaki, da bi bil njihov vladar nemški cesar, kateri pa sedaj slučajno ni Franc Josip I., temuč Viljem II. Motilo je to vzklikanje le to, da je nekdo ravno tako glasno njihovu klicu pristavil besedico „Stroh“. Seveda na to veliko razburjenje. Sprevid se je na to pomikal na slavnostni prostor. Položil se je temeljni kamen nove cerkve. S tremi udarci je nato vsakdo pozvanih utrjeval kamen v njegovi legi. In glej, pride vrsta na župana celjskega mesta, Juliusa Rakuscha, a župana ni, ali pa vsaj ni bil s svojim duhom prisoten, kajti iskali so ga in šele, ko ga je neki protestantski župnik opozoril, da naj hitro stori, kar misli, je Rakusch pristopil in samo enkrat udaril s kladivom po kamnu. Gospod Julče, ali vas je morda pekla vest, ali pa ste se spomnili, da bi se slovensko ljudstvo, vaši odjemalci, pri svojem kupovanju spomnili župana in trgovca, ki polaga temelj protestantski cerkvi? Izvršila se je slavnost in šli so jo zalivat v „Waldhaus“. Koliko različnega alkoholičnega blagoslova je tu steklo po grlih, ne vemo, pač pa smo mnenja, da bo svoj čas že naša Savinja poskrbela, da novi cerkvi ne bo manjkalo mokrote. Slav-

nostni prostor je bil seveda ves v frankfurtaricah. Izmed udeležnikov naj omenimo zastopstva c. kr. uradov, sodišča in okrajnega glavarstva. Kaj ne, vi predsednik c. kr. okrožnega sodišča, g. pl. Wurmser, vi ste pač čutili potrebo, da se udeležite s svojim osebjem te slavnosti, posebno še, ker ste član katoliškega malteškega reda. In ravno tako tudi slavno c. kr. okrajno glavarstvo! Radovedni smo res, ako bi se slavni c. kr. uradi udeležili slovenske slavnosti, slavnosti prebivalstva, katerega je 98%, v celjskem okraju, dočim protestantstvo zavzema celih 0,3%. Ravno tako vprašamo c. kr. okrajno glavarstvo, odkedaj je isto oddalo svoje uradne prostore za atelje nemškim fotografom, kajti v nedeljo je tak možakar iz uradnih prostorov slavnega c. kr. glavarstva fotografiral „heil“ tulečo množico pred spomenikom cesarja Josipa. In kako sta se začujeno ozirala predstavnika c. kr. uradov na slavnostnem prostoru, ko sta izprevidela, da sta se pač onadva s svojimi ljudmi udeležila oficijelno te slavnosti, [dočim velenemški občinski zastop velenemškega mesta Celja ni bil oficijelno zastopan in se je moralo Rakuscha šele klicati, da je potolkel na kamen! Saj pravimo! — Pozabiti ne smemo krasnega intermezzo. Ravno, ko je nekdo najnavdušenejše prodajal svoje nemštvo, zaigrajo v bližnji nemški gostilni harmonike „Naprej zastava Slava“. Kako so to tekali tja in sem, da so harmonike utihnile. — Vsem zastopnikom c. kr. uradov pa častitamo na njihovi vlnudnosti napram provociranemu celjskemu velenemštvu ter jim želimo, da bi se tudi še nadalje dali tako lepo pahljati na protestantskih maškaradah z veleizdajskimi frankfurtaricami. Heil!

— Žalčanom! V našem listu se je pred nedavnim objavil dopis, v katerem se grajajo nekatere prikazni v javnem občevanju v Žalcu in se želi, naj bi hmeljski promet s tujci ne oškodoval narodnega značaja žalskega trga. Županstvo trga in načelstvo hmeljarskega društva je potem objavilo „poslano“, v katerem zadevo z gospodarskega stališča pojasnjuje v drugi luči. Danes smo prejeli zopet z dveh strani hudo si nasprotujoče dopise iz Žalca v ti zadevi. Mi gospode obeh struj spoštujemo in smo tudi prepričani, da žele oboji Žalcu dobro, vsak s svojega stališča. Baš iz tega vzroka pa menimo, da je za vse skupaj in za narodno stvar najboljšje, če se možko sporazumejo in delujejo v blagor narodnega trga Žalca. Izkušnost starejših in navdušenost mlajših naj delujeta za skupne smotre. To bi se pa ne pospešilo, ako bi mi objavili nam vnovič priposlana pojasnila in dopise gospodov obeh strani v njih celoti. Žalitvam sploh ne moremo dati prostora, prijavimo pa iz dopisov, kar je stvarnega in kar ni itak že v prejšnjih številkah objavljeno. V zavrnitev domnevanja, da bi hmeljski prekupci bili v zvezi z nemškimi lepaki, vabečimi na zabavo, prijavljamo prav radi pojasnilo: Meseca svečana t. l. priredila sta dva nemška godca v Žalcu koncert ter pri tej priliki med pristnimi Slovenci nabrala lepo svotico; v tej zavesti prišla sta tudi tekom meseca avgusta v Žalec ter nameravala prirediti večerno veselico. V to svrhu pritrčila sta tudi nekaj lepakov po hišah — a h koncertu ni bilo nikogar. Ni torej res, ako dopisnik trdi, da so tuji gospodje hmeljski kupčevalci hoteli s koncertom in z lepaki demonstrirati. Hmeljski prekupci so se dne 4. avgusta udeležili celo koncerta, prirejenega povodom glavne skupščine družbe sv. Cirila in Metoda ter so v družbino korist darovali blizu 30 kron. Gospod dopisnik trdi pa ravno nasprotno. Vse vedenje hmeljskih prekupcev je v vsakem oziru taktno. Nočemo pa biti krivični prvotnim dopisnikom in tudi iz te strani prijavljamo pojasnilo v izvlečku: Kdor je trezno in mirno čital naš dopis, moral je pripoznati, da mu je namen ožigosati našo popustljivost in mlačnost, odstraniti grehe, ki se gode v narodnem oziru in ohraniti čist in naroden značaj trga Žalca. I nam je na srcu procvit in narodno gospodarska korist Savinjske doline — na srcu pa nam je tudi naroden značaj in probujenost Savinjske doline. Nismo proti temu, da pridejo kupci k nam. Že radi konkurence in boljše kupčije. Končno se pa zavarujemo proti različnim sumničenjem.

— Resnici na ljubo izjavljamo tem potom da ni g. Albin Mikuš v nikakoršni zvezi z dopisom iz Žalca z dne 23. avgusta t. l. in to tem bolj, ker se mu je od gotove strani direktno in osebno predbacivalo, da je on direktni ali sodelovalni dopisnik. Uredništvo „Domovine“.

— Polzela. Važen in pomenljiv dan je bil za nas 28. avgusta. Volilni shod, kateri se je razvil v čisto pravičen ljudski shod, je zopet enkrat pokazal, da ni in ne bo pri nas tal za nemškutarijo. — Shod se je pričel točno ob treh. G. dr. Karlovšek je otvoril zborovanje in izvolil se je predsednikom shoda g. dež. poslanec Ivan Vošnjak iz Šoštanj. G. poslanec dr. Hrašovec je v obširnem krasnem govoru poročal o štaj. dež. zberu. Zlate so bile besede, s katerimi je gospod poslanec navduševal zbrane, kako naj vedno odločno nastopajo za narodne pravice. Nato je nastopil viharno pozdravljen g. kandidat Roš in razvil svoj program. Lepo je bilo gledati naše možake, kako z so zanimanjem sledili njegovim izvajanjem. Vsi so bili edini v tem, da naš poslanec ne bo nikdo drugi, kakor g. Roš. G. dr. Karlovšek je v poljudnih besedah navduševal navzoče zato, da se vsi udeležijo 20. septembra volitev. Očrtal je v krepkih primerah krivico, katera se Slovincem godi zlasti na Štajarskem. Mnogokrat so prekinili govornika gromoviti živio — klici. — Na predlog g. nadučitelja Farčnika se je z navdušenjem sprejela resolucija, v kateri so se volili izrekli za kandidaturu g. Roša. — Zatem se je oglasil k besedi zastopnik navzočih soc. demokratov g. Rinaldo. Mož se je tako izpozabil, da je takoj v začetku govora žalil zbrano ljudstvo. Zato so mu pa tudi kar sapo zaprli hrupni ugovori. Niso mu več pustili do besede in gospod predsednik je moral vsled občnega hrupa zaključiti zborovanje. Lepo je bilo videti zlasti naše narodne žene in dekleta, kako so se zanimale za vse govore in kako so krepko povedale svojem nenje soc. dem. govorniku. Kdor še ni vedel prej, videl je lahko na tem shodu, da pri nas velja samo tisti, kdor se odločno potegne za narodno stvar. Naša nemškutarija se je pa poskrila. Saj pa tudi ni tal za njo pri nas. Škoda pa je, da niso prišli gledat, kaj je slovenska Polzela. Zakaj vas ni bilo, g. Edlhofer, ki se tako radi ustite, kaj vse boste naredili. Videli bi bili, da ljudstvo ni tako neumno, kakor morda mislite in želite. Jako malo možat se nam je zdel nastop soc. demokratov, ki so jo skrivaj popihali, ko se je začel vihar, in so pustili svoja tovariša na cedilu. — Kaj naj povemo o veselici? Bila je res slovenska ljudska veselica, ki se je obnesla tako, da se ni mogla bolje. Posebno nas je veselilo, da se je oglasil kmetaki mladenič iz sosedne občine, ki je v zbranih besedah dal duška svojim čustvom. — Zahvaliti se nam je vsem sosedom Savinjanom, ki so nas v tako obilem, številu posetili. Posebna hvala gre braslovškemu pevcem, ki so nas razveseljevali s svojimi krepkimi glasovi. — Dne 20. septembra pa se vidimo na volišču, kjer se bomo enoglasno postavili za našega kandidata g. Roša.

— Volilni shod v Konjicah. Kakor že enkrat naznanjeno, vrši se prihodnjo nedeljo, dne 4. septembra volilni shod v Konjicah. Predstavi se tokrat svojim volilcem gosp. Ferdo Roš kot kandidat za splošni volilni razred za deželni zbor. Razven istega nastopijo še tudi drugi govorniki in bode poročal poslanec g. dr. Juro Hrašovec o deželnem zboru. Shod se začne ob 3. uri popoldne v prostorih „Narodnega doma“ v Konjicah. Okrajni volilni odbor in drugi poklicani činitelji se opozarjajo in prosijo, da skrbe za obilo udeležbo, vsi volilci se pa k zborovanju nujno vabijo.

— Velika dijaška veselica se vrši dne 11. septembra v Žičah na vrtu g. Iv. Gosak-a. Na sporedu ste dve igri, petje (dijaški moški zbor, domači mešani zbor.) deklamacija, tamburanje dravinjskega dij. tamb. zbora, šaljiva pošta itd. itd. Gosp. Ivan Rudolf, kmet iz sosednih nam Konjic pa govori slavnostni govor, ki se bo nanašal tudi na bližajoče se volitve. Ker v celi dravinjski dolini letos ni veselice, smo uverjeni, da se vse posluži te priložnosti, da bo torej udeležba ogromna. Iznebite se za omenjeni datum vsakdanjih skrbi in vsi prihitite k nam, da se ob petju, igri in šali najveselejšega stana človeške

družbe pozabavamo, ob enem pa obodrimo drug drugega k nadaljevanju energičnega boja proti narodnostnim našim nasprotnikom. Sosedje iz Konjic, Slov. Bistrica, Poljčan itd., ki ste bili doslej stalni gostje žiških veselice, pridite tudi to pot ter privedite sabo še drugih, novih! Pred vsemi pričakujemo tudi kmetškega ljudstva, kateremu je v prvi vrsti namenjen govor stanovskega tovariša. Posebnih vabil ne razpošiljamo. Vatopnina je za kmete 20 vin, za gospodo 40 vin, za šoleko deco 10 vin. Preplačila se seveda „hvaležno sprejemajo.“ Začetek je ob 3. uri popoldne! Na mnogobrojno svidenje!

— Iz Laškega. — G. kaplan Bosina predstavljen. — Kakor strela iz jasnega prešinilo nas je v nedeljo jutro s prižnice naznanilo gospoda kaplana Bosina, da vsled znanih spletk naših narodnih nasprotnikov odhaja že 1. oktobra iz Laškega trga! Torej se je vendar ugodilo zahtevam nekaterih nemčurjev. Kmetško ljudstvo je ta novica silno razburila. Kakih 50 kmetov podalo se je koj po končanem opravilu pred pisarno Marijagraške občine ter se tam posvetovalo, kaj naj bi se proti taki nasilnosti ukrenilo. Sestavila se je takoj protestna pola na mariborski ordinarijat, katero so podpisali vsi kmetje, v kateri se izraža veliko ogorčenje nad postopanjem tega ordinarijata in zahteva, da se v prihodnje sl. ordin. pri predstavljanju duhovnikov naj ozira na ljudstvo samo, ne pa na peščico narodnih nasprotnikov, ki so pa ob enem že tudi verski odpadniki. — „Bralno društvo“ priredi odhajajočemu g. predsedniku v sredo, dne 31. t. m. zvečer v pivnici odhodnico. — Slovenci Laškega trga in okolice — vsi k tej odhodnici.

— Nemškutarke barabe v Brežicah se silno jeze, ker se jim ni posrečilo delati pri zadnji slavnosti škandalov. Zato pa raztrošajo sedaj o zadnji slavnosti najnesramnejše laži, kakih so zmožni le brežiški nemškutarški faloti. In omazana „Celjska vahtarca“ seveda hlastno požira te laži brežiških nemškutarških barab, samo da napolni svojo smrdljivo smetišnico.

— „Deutsche Wacht“ piše, da so pri slavnosti v Brežicah nekateri gostje jedila in pijače dolžni ostali, To je infamna laž, ker se je pri dotični slavnosti vsak/a jed in pijača morala sproti plačati! Infamna laž je nadalje, da bi bil iz nabiralnika za „šokolski sklad“ izginil denar. Ako bi pa bilo slednje res, potem bi ga ne bil gotovo nihče drugi ukradel, kakor brežiške nemškutarke barabe, kajti kdor obmetava mirne goste s kamenjem in pljuva po njih, ta je v stanu, da jih tudi oropa in okrađe.

— Št. Janž na Dravskem polju. Slovensko izobraževalno društvo v Št. Janžu je priredilo dne 21. t. m. s priljudnim sodelovanjem dijakov veselico z dvema gledališkima predstavama. — Igrita sta se jako dopadli občinstvu. Saj pa tudi lahko. Vsak igravec je rešil svojo nalogo brez napake. — Pri prvi igri „Eno uro doktor“ sta zlasti glavni osebi (Škrjanec in Ančika) pokažali, da imata dar za igranje. Občinstvo gotovo ni pričakovalo, da se bo še precej težka igra predstavljala tako spretno. Pri drugi igri „Bob iz Kranja“, se je ljudstvo čudilo zlasti Grabežu. Vsakdo pač mora priznati, da bolj naravno in spretno igrati pač ni mogoče. Torej vsa čast Grabežu. — Ko sta bili igri končani, nastopili so tamburaši. Tudi od teh ni nihče pričakoval, da bi se v 14 dneh tako dobro navadili lepo število mičnih komadov. — Dijaki v Št. Janžu so ta dan pokazali, da jim je mnogo ležeče za napredek naroda. Želeti bi bilo, da bi vsi slovenski dijaki se zanimali v počitnicah za takšne prireditve, da bi ne bili odsotni pri veselici, pri kateri so obljubili sodelovati. Zaradi neprihoda nekaterih pevcev, se je morala točka „Nastop pevcev“ izpustiti. Hvalevredni pa so dijaki, ki so ta dan prihiteli od daljnih krajev, da bi sodelovali pri veselici. — Pri Št. Janžu niso imeli dosedaj nobenih priprav za prireditve takšne veselice. Dijaki pa so bili prepričani, da bodo dohodki veselice pokrili stroške. Izdali so torej veliko za razne priprave. — Vsem slovenskim dijakom pa svetujemo, da posnemate dijake pri Št. Janžu ter z enako vztrajnostjo skrbite za napredek naroda. Saj ne koristite s tem samo naroda, temveč tudi sebi. Pri predstavljanju se

navadite razločno in lepo govoriti. Kaj pa je danes boljši kakor to. — Vam Šentjanžani, pa svetujemo, da se drugič udeležite takšne veselice v večjem številu ter naj drugič ne izostane načelnik izobraževalnega društva. Sliši se, da se bodeta igri ponavljali. — Potem pač vsi k predstavi.

— Ženo umoril. Posestnik Ožbald Šegula v Dornovi je v noči 20. t. m. povabil k sebi dva zidarja, da mu pomagata spraviti ženo s pota. Ker pa žena pri prihodu zidarjev še ni spala, peljal ju je mož pod streho, da počakata, da žrtev zaspi. Žena pa le ni hotela zaspati, temuč je nagovarjala moža, ki je hodil oblečen po sobi, naj se spravi spat. — Tedaj je planil Šegula po ženi, ji zadržnil z vrvo vrat, da ni mogla kričati ter jo vlekli s pomočjo na pomoč mu priteklih zidarjev v vežo, kjer so jo s sekuro ubili. Mož ji je nato še prerezal vrat. Potem so še ubito oblekli v praznično obleko ter jo nesli v vreči pol ure daleč do železnice. Počakali so v koruzi na brzovlak ter položili mrtvo truplo neposredno pred dohodom vlaka na tir. Vsi trije morilci so že pod ključem.

Štajerčev sotrudnik, krojač Alojz Muršič iz Dornove, okraj Ptuj, zavoljo hudodelstva zavratnega umora zaprt. Pri grozovitem umoru, ki se je dne 21. avgusta 1904 na zavraten način izvršil na ženi O. Šegule, dal se je najeti kot sodelovalec neki krojač Alojz Muršič, ki ima pevsko žilo in kojega gnusne in omazane pesmi je „giftna krota,“ ki čuje na ime „Štajerc,“ rada ponatisnila. Vsakdo se še spominja, kako so bili ugledni ptujski rodoljubi, g. dr. Ploj, dr. Jurtela, dr. Horvat, dr. Brumen in drugi na nesramen način v pesmih napadani in oblateni. Vse te gnusne in omazane pesmi je skoval po naročilu ptujskih nemčurjev neki Alojz Muršič, krojač v Dornovi. Napadani in ognušeni gospodje niso, kakor se samoobsebi razume, mogli pred mariborskimi porotniki za doščanja iskati. Pred kratkim se je izvedelo, da se je dal ta „Štajerčev“ „pesnik“ od moža Ož. Šegule, ki je svojo ženo umoril in po umoru na železnični tir dal zanesti, v ta namen, da hudodelstvo prikrije, najeti, da je pri tem grozovitem umoru sodeloval in Šeguli z dejanjem in besedo pripomogel. To zadostuje, da svet izve, kake „sotrudnike“ in podpiratelje imajo ptujski nemčurji in posebno tudi njih glasilo „Štajerc“. Pregovor pravi: „gliha vkup štriba“. — Radovedni smo, katerega pesnika bode sedaj „Štajerc“ naročil, da opeva junaško djanje svojega v preiskovalnem zaporu zavoljo zavratnega umora sedečega sotrudnika Alojzija Muršiča.

Dornavčan.

Društveno gibanje.

— Pri Sv. Martinu v Rožni dolini priredi bralno in pevsko društvo ljudsko veselico dne 4. septembra 1904 popoldne pri Pohercu po tem-le sporedu: A. 1. „Pozdrav“, moški zbor, uglasbil Fr. Ferjančič. 2. „Studenčku“, mešan zbor, uglasbil P. H. Sattner. 3. Govor. 4. „Kukavica“, mešan zbor, harmoniral Žirovnik. 5. „Prvikrat pri fotografu“. Burka v enem dejanju, priredil Robert Vaclavik. 6. „Pogled v nedolžno oko“, čveterospev, uglasbil P. H. Sattner. 7. „Majnikova“, mešan zbor, harmoniral A. Nedved. B. Prosta zabava, tombola, šaljiva pošta itd. K prav obilni udeležbi vabi najvljudnejše odbor. NB. Vatopnina prosta. O priliki slabega vremena se vrši slavnost prihodnjo nedeljo.

— Št. Jurij ob juž. žel. V nedeljo, dne 4. septembra t. l. se vrši prvi občni zbor tamburaškega društva „R. faik“ v gostilni gospoda A. Nendl-na točno po večernicah po sledečem sporedu: 1. Pozdrav in nagovor. 2. Čitanje pravil. 3. Nabiranje udov. 4. Volitev odbornikov. Po sporedu prosta zabava s tamburanjem. Rojaki, obiščite zborovanje prvega godbenega društva v prav obilnem številu. Tamburaši.

— Dol. V nedeljo, dne 4. kimovca t. l. priredi „Bralno društvo na Dolu“ o priliki občnega zbora veselico s petjem, tamburanjem in gledališko predstavo „Dobrodošli! Kdaj pojdete domov?“ ter „Doktor Hribar“. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Vsi prijatelji zabave, bližnji in daljni gostje se k obilni udeležbi prijazno vabijo.

Odbor.

— Dijaški sestanek na Cvenu pri Ljutomeru se vrši radi neugodnega vremena v četrtek, dne 1. kimovca v šoli. Začetek ob 10. uri popoldne. Spored: 1. Predavanje o kmetijskih zadruzah. 2. Predavanje o raznih strujah med slovenskim dijaštvom in o nalogi slovenskega dijaka. 3. Ogleđovanje zadruge in mlekarne. Po sporedu prosta zabava s petjem, godbo, govori itd. v gostilni g. Zupančiča na Cvenu. Pri sestanku, kakor tudi pri prosti zabavi gostje dobro došli!

Odbor „Bodočnosti“.

— Pol. nar. društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah priredi v četrtek, dne 8. septembra t. l., in ne kakor je bilo pomotoma naznanjeno 15. avgusta veselico popoldne ob 3. uri po večernicah v prid ubogim učencem. Na programu je tamburanje, petje in igra „Krojač Fips“. K obilni udeležbi vabi odbor. NB. V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica prihodnjo nedeljo 11. septembra.

— Slovensko akad. fer. društvo „Sava“ naznanja, da se je odbor, voljen na prvem rednem občnem zboru sledeče sestavil: Predsednik: cand. jur. Fran Kandare; podpredsednik: stud. jur. Fran Irgolič; tajnik: stud. phil. Josip Šinkovec; blagajnik: cand. jur. Alojzij Lavš; namestnika: stud. geod. Josip Perovšek, cand. phil. Ferdinand Marolt; preglednika: cand. phil. Emil Vodeb. cand. phil. Ivan Janc.

Druge slovenske novice.

— Stoletnica osvobojenja srbskega naroda. V sredi meseca kimovca obhajajo Srbi velepomemben narodni praznik; sto let je minilo, odkar so prijeli njihovi predniki za orožje in šli v boj za osvobojenje svojega naroda. Da spomin na te slavne dogodke dostojno proslava, otvori se ob stoletnici v Belgradu prva jugoslovanska umetniška razstava in obenem se vršita dijaški in medicinski kongres. S slavnostjo sta združena tudi dva koncerta, pri katerih sodelujejo umetniki vseh jugoslovanskih narodov. S slavnostjo vrši se tudi kraljevo kronanje. Že zdaj se je priglasilo razun dijaštva mnogo drugega občinstva, ki poleti ob tej priliki k svojim jugoslovanskim bratom. Ker je slavnost znamenita za vse Jugoslovane, je želiti, da se slovensko občinstvo v obilnem številu udeleži bratskega slavlja in na ta način pokaže svoje simpatije Srbom. Skupni odhod iz Ljubljane bode 16. kimovca; v Sisku čaka Slovence in Hrvate državni parnik, ki nas popelje do Belgrada. Vožnja od Siska in nazaj kakor tudi stanovanja v Belgradu so zastonj. Povratek iz Belgrada bode 22. kimovca. Da se izogne neprijetnostim naj se vsakdo preskrbi s prostim listom. Vsakoršna pojasnila v tem oziru daje podpisani odbor, kateremu naj se tudi vsak udeleženec javi do 10. kimovca. — Odbor za jugoslovanski dijaški kongres v Ljubljani, „Narodni dom“.

— Slovenskemu dijaštvu. Naši srbski tovariši proslavijo 18. septembra v Belemgradu stoletnico prvih bojov za osvobojenje srbskega naroda. Da z njimi praznujemo slavni spomin njihovih prednikov, nas vabi srbsko dijaštvo v svojo sredo. Veseli dogodek v zgodovini srbskega naroda je pomemben za vse Jugoslovane. Radostno smo sprejeli vabilo. Naši umetniki bodo razstavili svoja dela na prvi jugoslovanski umetniški izložbi, ki se isti dan otvori, mi pa bomo porabili sestanek vsega jugoslovanskega dijaštva, da se razgovorimo o svojih idejah in težnjah. Na kongresu dne 19. in 20. kimovca si bo jugoslovanska mladina v resnem razgovoru podala roko. Slovensko dijaštvo naj s številno udeležbo dokaže, da ve ceniti važnost trenutkov, v katerih more dokazati srbskemu narodu svojo ljubav in zidati na spoznavanju in zblizevanju. Podpisani odbor pozivlje slovenske dijake, da se priglase za udeležbo belogradske slavnosti, do najkasneje 10. kimovca 1904. Na zdar! Odbor za jugoslovanski dijaški kongres — Ljubljana, „Narodni dom“.

— Udeležencem sadne razstave v Radovljici naznanje! Kdor želi razstaviti in hoče dobiti lep prostor, naj hiti, da se prijavi! Razstava se otvori 17. septembra. Ako je komu preokolištavno poslužiti se zglasilne pole, pa naj priglasi svojo udeležbo enostavno z navadnim

pismom ali po dopisnici. Sadje in drugo naj se pošlje po pošti. Pri tem si ni treba delati preveč skrbi, odbor je poskrbel, da bode na razstavi vse strokovnjaško vrejeno. — Ker se je izvedelo, da si nekateri ljudje prizadevajo, da bi sadjerejce odvrnili od razstave, češ, da letos ni lepoga sadja itd., so vsi domači, osobito gorenjski sadjarji prošeni, naj se ne dajo begati po nikomur, ki bi hotel delovati proti temu prekoristnemu podjetju. Lepega sadja se letos vkljub suši in toči dobi dovolj. Ako pa je kateri sad tudi malo pikast, ne stori nič, saj je razstava v prvi vrsti poučna naprava in ne kak modni bazar! Komur je osobito do tega, da bode za svojo pridnost odlikovan, naj pošlje svoje, seveda kar najmožneje lepe pridelke! Pripomniti je še, da se bode naša gorenjska sadna razstava povse razlikovala od ravno letos se vršče svetovne sadne izložbe v Düsseldorfu na Nemškem. Dočim bode ona razstava bolj nekak svetovni sadni semenj, bode gorenjska sadna razstava veleznimiva zbirka vsega, kar spada k sadjarstvu in njega industriji. Kdor bode odlikovan na gorenjski sadni razstavi in nadejati se je, da jih bode obilo, bode smel na to odlikovanje biti enako ali še bolj ponosen kakor pa če bi dobil odliko na sadnem sejmu v Düsseldorfu. O pomenu razstave v Radovljici za napredek domačega sadjarstva in njega kupčijo, se objavi v kratkem poseben članek. — Izdelovalci vrtnega orodja, žičnih vrtnih ograj, domačih sadnih stiskalnic in sploh vsega, kar spada k domači sadjerejski industriji, naj blagovole svoje izdelke razstaviti na sadni razstavi v Radovljici! Prijave se pošiljajo pripravljalnemu odboru sadne razstave v Radovljici.

Politični pregled.

— Odstop tržaškega namestnika grofa Goessa je zagotovljena stvar. Goess je sedaj na dopustu. Začetkom tega dopusta je bil pri ministrskem predsedniku na Dunaju in tedaj je podal svojo demisijo. Goess je bil od leta 1897. namestnik v Trstu.

Rusko-japonska vojna.

„Kölnische Zeitung“ zatrjuje, da ima general Kuroki 100.000, Nodzu 70.000, Oku pa 40.000 mož. Vsa japonska mandžurska armada torej šteje 210.000 mož. Čuje se pa tudi, da imajo Japonci na desnem bregu reke Liao še 30.000 mož.

„Politik“ pa je na podlagi uradnih podatkov izračunala, da imajo Rusi na daljnem vztoku v celem že 560.000 mož. Od tega števila odpade na generala Kuropatkina 346.000 mož. Kuropatkinova armada šteje 266 bataljonov, 178 eskadronov in 103 baterije z 802 topovoma.

Nemirovič Dančenko poroča „Rus. Sl.“ o dosedanjih bojih: Dne 16. julija so Japonci napeli vse sile, da dobe Port Artur. Na tisoče jih je padlo. Pet naskokov na Zeleno goro je bilo s toliko silo odbitih, da so Japonci v divjem begu pometali proč puške in slekli črevlje, da hitreje ubeže. Imeli so 7000 mrtvih. Dne 27. julija so Japonci pred Port Arturjem štirikrat napadli Inpilasu in šestkrat Zeleno goro, in sicer s toliko silo, da branitelji niso imeli trenutka miru. Dne 28. in 29. julija so se Rusi z Volčje gore umaknili. Japonci niti poizkušali niso, Ruse zasledovati. 16. julija so bili Japonci tako zmage gotovi, da so imeli že pripravljeno brzojavko na mikada. Doslej so Japonci izgubili pred Port Arturjem 28.000 mož.

London 27. avgusta. V Kodanju, kakor poroča „Daily Telegraph“, še vedno trdijo, da je rusko baltiško brodovje odplulo proti Vzhodni Aziji. Danske oblasti so dobile obvestilo, da bo plulo baltiško brodovje v osmih ali desetih dneh po Danskem morju. V Kijevu poročevalec „Daily Maila“ ni izvedel nič pozitivnega, kdaj odplujejo prevozniki, katere zbira Rusija v Črnem morju.

Berolin, 27. avg. „Berliner Tagblatt“ poroča polkovnik Gaedcke iz Ljaojana z dne 27. t. m.: Kljub ugodnemu izidu včerajšnjega boja dne 26. t. m., v katerem so Rusi uničili Japoncem 24 topov, Rusi vendar nameravajo koncentrirati armado nazaj proti Ljaojanu. Zveza s Harbinom je prosta.

London 28. avg. (Ag. Havas). „Standard“ ima iz japonskega vira sledeče: Japonci hočejo samo še teden dni bombardirati Port Artur. Potem pa naskočijo utrdbe z vsemi silami brez ozira na to, koliko jih bode padlo.

Peterburg 28. avgusta. V Port Arturju so velike množice petroleja, katerega bodo začeli rabiti proti Japoncem. — Rusi so že izgotovili posebne priprave, ki bodo metale petrolej daleč na sovražnika in ga užigale.

Peterburg 29. avgusta. Ruska brzojavna agencija brzojavlja iz Mukdena: Sem je došel sanitetni vlak s 125 ranjenci, med katerimi je 5 častnikov. Ti pripovedujejo, da traja boj na južni in vzhodni fronti neprestano že tri dni. Osobito je v boju udeležen tretji sibirski vojni zbor. Na vzhodni fronti se bje hud boj pri Anpinu, kjer sta dve japonski bateriji popolnoma razpršeni in uničeni.

London 29. avgusta. Ruska armada je zdaj koncentrirana v toliki sili, kakor še nikdar prej. Od Anšančana do Mukdena imajo Rusi krepko utrjene pozicije. Vedno prihajajo nove čete. Vojaki so jako navdušeni in se ne umikajo več radi.

Ljaojan 29. avgusta. Odporno moč Port Arturja so Japonci silno podcenjevali. Port Artur ne bo padel še dva meseca, morda bo nepremagan celo do novega leta.

London 29. avgusta. Ker Port Artur še ni padel, je med prebivalstvom v Tokiu velik nemir. Bati se je demonstracij.

Loterijske številke.

Gradec, 27. avgusta 1904: 80, 43, 82, 33, 63
Dunaj, „ „ „ 51, 49, 60, 33, 10.

Urednika oz. korektorja

sprejme takoj lastništvo „Domovine“. Ponudbe, opremljene s potrebnimi dokazi zmožnosti, pošljejo naj se priporočeno pol. društvu „Naprej“ v Celju.

Prodaja

konkurznega blaga.

Trgovina z mešanim blagom v Hrastniku, sodnijsko cenjena na 2795 K 41 v, se proda na debelo ali drobno in odda se tudi štacuna za razprodajo ali za nadaljno trgovino na dobrem mestu. Konkurz se je razglasil zavoljo trajne odsotnosti lastnika vsled njegove bolezni.

Dražba bo 1. septembra ob 9. uri v Hrastniku.

Natančneje se izve pri upravitelju Franc Brinarjevega konkurza: dr. Josipu Kolšek, odvetniku na Laškem. (378) 2-2

Lep vinograd

10 minut od postaje Videm-Krško, se proda s trgatvijo ali brez trgatve. — Natančen naslov se pove v upravnistvu „Domovine“.

(387) 8-1

Išče se Marko Zapušek

rojen l. 1864 v Jurkloštru na Štajarskem, kateri se sedaj domnevno nahaja na Nemškem, zaradi zapuščinške razprave.

(389) Franc Zapušek, Jurklošter.

Služba šolskega sluge

na petrazrednici na Vranskem

se odda zakonski dvojici, ki nima premnogo otrok. Žena mora biti vsako leto 5 mesecev kuharica za šolsko kuhinjo. Mož dobi tudi službo nočnega čuvaja in prižigalca.

Zraven prostega stanovanja in kurjave znaša letna plača: (385) 3-1

za šolsko službovanje	180 kron
za izročevanje opominskih listov	48 „
za žaganje drv	30 „
za šolsko kuhanje	50 „
za nočnega čuvaja	200 „
za prižigalca	40 „

skupaj . . . . . 548 kron.

Prošnje je vložiti do 15. septembra 1904 pri krajnem šolskem svetu na Vranskem.

Mlajši trgovski pomočnik

železniške in specerijske stroke, zmožen slovenskega in nemškega jezika, se sprejme takoj.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „Zanesljiv“ upravnistvu „Domovine“. (384) 2-1

Moric Rauch

trgovina s steklom in barvami

Celje, Rotovška ulica št. 4, Celje
priporoča

svojo bogato zalogo najboljšega in trpežnega

laka za tla

s kojim si lahko vsakdo sam tla pobarva. — Cena škatlje (2 kilogr.) v štirih različnih barvah 1 K 80 v (90 kr.). (382) 12-1

Kje?

Le pri

„Merkur-ju“

trgovina z želez-

nino, P. Majdič, se kupijo najboljši poljedelski stroji,

mlatilnice

vitelji, slamoreznice itd.

Bogata zaloga **traverz**

in železniških šin, železa

za vezi, cementa, vodovodnih naprav in cevi in vsakovrstnega, v železninsko stroko spadajočega blaga.

